

залученню інвесторів, які усвідомлюють цінність інновацій.

Запровадження інноваційно-інвестиційної моделі розвитку економіки держави дасть можливість системно вирішувати проблеми, які виникають при зміні методів і підходів до інвестиційного забезпечення інноваційних процесів, раціоналізації механізмів управління залучення інвестицій тощо.

Сприятливі передумови для інноваційного розвитку досягаються завдяки ресурсозабезпеченості держави. Екстенсивний шлях розвитку економіки призводить до неефективного використання ресурсів, а внаслідок цього – нестачі ресурсів. Бережне використання ресурсів забезпечує формування конкурентоспроможного інноваційного потенціалу, що стимулює розвиток економіки держави.

Таким чином, повинно існувати таке середовище, яке забезпечить підтримку учасників ринку, а це стає можливим завдяки участі держави у інвестиційно-інноваційних відносинах.

АСТАФ'ЄВА І.І., магістрант, м. Харків, НТУ «ХП»

БЕНЧМАРКІНГ ЯК ІНОВАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС НА ПІДПРИЄМСТВІ

На сьогоднішній день в Україні існує дуже багато підприємств виробництво на яких знижує обороти не через те, що вони виготовляють непотрібні товари, а через неможливість відповідним чином пристосуватись до нових умов ринкової економіки, налагодити систему постачання ресурсів, оптимізувати і модернізувати виробництво і як наслідок, не відповідати вимогам європейської якості.

Внаслідок вищезазначених факторів, вітчизняні виробники не можуть скласти гідну конкуренцію закордонним аналогам, а це як наслідок, тягне за собою розпад малих та великих підприємств, попит на товари яких , а відповідно, і прибуток скорочуються.

Основною проблемою підприємства є нераціональне використання власного потенціалу та нездатність розпізнати можливості, тобто вибір неправильної стратегії на ринку. Бенчмаркінг – це інноваційний процес, який здатний покращити функціонування, розвиток і загалом становище як малих, так і великих підприємств.

Бенчмаркінг – безупинний систематичний пошук і впровадження найкращих практик, що приведуть організацію до досконалішої форми. Дієвий інструмент для визначення становища компанії порівняно з іншими, подібними за розмірами та/або сферою діяльності, організаціями.[1]

Бенчмаркінг пов'язаний з постановкою цілей та є одним з компонентів процесу планування. Деякі дослідники поєднують його з циклом Демінга, що включає в себе чотири елементи: плануй, здійсни, перевіряй, дій (PDCA). Застосування та проведення бенчмаркінгу передбачає кілька етапів: визначення об'єкта бенчмаркінгу, вибір партнера по бенчмаркінгу, пошук інформації, аналіз та впровадження.[2]

До складу команди бенчмаркінгу рекомендується залучати керівників і співробітників структурних підрозділів підприємства, а також, за необхідності, зовнішніх консультантів. Дуже важливим є обґрунтований добір складу команди, оскільки якість аналітичних досліджень і рекомендацій із впровадження передового досвіду залежить від професіоналізму виконавців

Кожен інноваційний процес, що впроваджується на підприємстві потребує управляючих дій, що представляються собою безперервний процес удосконалення

діяльності шляхом адаптації найкращих методів ведення бізнесу з метою задоволення потреб споживачів, підвищення прибутку та виконання соціальної місії торговельного підприємства споживчої кооперації.

Процес проведення бенчмаркінгу на вітчизняних підприємствах насамперед ускладнюється недостатністю розвитку інформаційних маркетингових систем та відсутністю центрів бенчмаркінгу. А також тим, що практично жодна інформація про діяльність підприємств не оприлюднюється. Причина проста: підприємств, яким немає чого приховувати, в Україні не існує.

Як висновок з вищесказаного можна відзначити, що бенчмаркінг надає розуміння того, як працюють передові компанії, а також сприяє підвищенню результатів діяльності підприємства, зменшенню витрат, підвищенню прибутковості, оптимізації структури витрат та правильному виборі стратегії підприємства, що особливо важливо для розвитку економіки України.

Список використаних джерел: 1. Андерсен Б. Бизнес-процессы. Инструменты совершенствования / Б. Андерсен.; пер. с англ.; науч. ред. Ю.П. Адлер. – М.: РИА «Стандарты и качество», 2003.–272 с 2. Frank Camm. Federal Agencies can adapt best practice to improve their acquisition of services/ Frank Camm. RAND Corporation, 2006. – 263 p.

МАТВЄЄВА Н.М., канд. екон. наук, доцент Харківського національного університету міського господарства імені О.М. Бекетова

БАРДАКОВ А.О., студент Харківського національного університету міського господарства імені О.М. Бекетова

ШУРАКОВ С.М., студент Харківського національного університету міського господарства імені О.М. Бекетова

ПРИЧИНИ ТА ЧИННИКИ, ЩО ОБУМОВЛЮЮТЬ ЗРОСТАННЯ РОЛІ ДЕРЖАВИ В РЕГУЛЮВАННІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Інноваційна діяльність, як один із головних елементів процесу глобалізації нашої країни має важливе значення, як для підвищення рівня економіки, шляхом ефективного регулювання інноваційних процесів, які протікають в системі взаємовідносин між державою та суб'єктами господарювання, так і для покращення рівня життя населення загалом.

Головною причиною беззастережної необхідності підвищення ролі держави в регулюванні інноваційної діяльності країни є не тільки забезпечення глобальної конкурентоспроможності окремих її елементів, якими є підприємства та організації всіх секторів економіки країни, а й розгляд цих елементів, які складають непорушну, але динамічну систему, тобто державу, як трансформацію цілого, але взаємозалежного в дрібному розгляді.

Розглядаючи державу, як потенційного інвестора в системі підвладних їй елементів, необхідно звертати значну увагу на характер розподілу державних інвестицій для реалізації різноманітних програм та проектів значущих для суспільного розвитку, так як нормативно-правова база в Україні недостатньо розвинена, що виражається в дисбалансі потреб на фінансові ресурси при формуванні бюджетних видатків.

Найважливішим чинником підвищення ролі держави в проведенні інноваційної політики - є економічний розвиток країни, який забезпечується шляхом комплексного підходу до створення та ефективної реалізації організаційно-економічного механізму